

Sygn. akt V GC 15/14 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr.sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: Kopalnia (...) sp. z o.o. w N.

przeciwko: M. M.

o zapłatę 2 286,82 zł

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.11.2013 r. sygn. akt V GNc upr 2026/13, który utracił moc w całości

I. umarza postępowanie ponad kwotę 2.227,45 zł;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.569,14 zł (jeden tysiąc pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych czternaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.286,82 zł od dnia 24.12.2013 r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 501,90 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 15/14 upr

UZASADNIENIE

Strona powodowa Kopalnia (...) Sp. z o.o. w N. wystąpiła z powództwem przeciwko M. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) w Z. domagając się zasądzenia kwoty 2.286,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 08.01.2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że pozwana w dniu 6.12.2011r. zakupiła u powódki towar na kwotę dochodzoną pozwem, co stwierdzone zostało fakturą vat. Pozwana nie uregulowała swoich zobowiązań, pomimo skierowanego do niej wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27.11.2013r. w sprawie sygn. akt VGNC upr 2026/13 Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy uwzględnił w całości żądanie powódki.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu przyznała, że zakupiła u powódki towar za kwotę dochodzoną pozwem, stwierdziła jednak, że uregulowała należność częściami, tj. w dniach 2.12.2013r. i 23.12.2013r. uiściła kwoty po 500 zł. Dlatego nakaz zapłaty opiewający na całą kwotę wskazaną w fakturze vat jest niezasadny.

W piśmie procesowym z dnia 27.01.2014r. powódka przyznała, że po wydaniu nakazu zapłaty pozwana uiściła kwoty dwa razy po 500 zł, które wpłynęły na rachunek bankowy powódki w dniach 04.12.2013r. i 23.12.2014r. Jednocześnie powódka podtrzymała powództwo w całości.

Na rozprawie w dniu 11.04.2014r. pełnomocnik powódki ograniczył żądanie pozwu do kwoty 2.227,45 zł wraz z odsetkami od dnia 24.12.2013r. do dnia zapłaty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do cofniętej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania są przedsiębiorcami.

okoliczności niesporne

a nadto

dowód: - informacja KRS powódki –k. 6-13 akt,

- wydruki z CEIDG pozwanej – k. 14 akt

W dniu 06.12.2012r. pozwana zakupiła u powódki materiały budowlane za kwotę 2.286,82 zł, co stwierdzone zostało fakturą vat nr (...) określającą termin zapłaty do dnia 07.01.2013r.

W dniu 09.09.2013r. powódka skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty wynikającej z w/w faktury.

Pozwana na poczet należności wynikającej z w/w faktury vat uiściła :

- w dniu 04.12.2013r. – kwotę 500 zł,

- w dniu 23.12.2013r. – kwotę 500 zł.

okoliczności niesporne

a nadto

dowody: - faktura vat – k. 15 akt,

- wezwanie do zapłaty – k.16-18 akt,

- polecenia przelewu – k. 31-32 akt

- wyciąg z rachunku powódki – k. 42 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie w części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W przedmiotowej sprawie niesporny był zarówno fakt zawarcia przez strony umowy kupna jak i wysokość ceny należnej powodce z tytułu sprzedaży towarów.

Pozwana podniosła zarzut częściowego spełnienia świadczenia - w łącznej kwocie 1.000 zł (dwie raty po 500 zł).

Strona powodowa uwzględniła ten fakt ograniczając roszczenie, jednak w sposób nieprawidłowy dokonane przez pozwaną wpłaty zaliczyła na poczet kosztów niniejszego postępowania.

Z przepisu art. 451§1 zd. 2 k.c. wynika jednoznacznie prawo wierzyciela do zaliczenia kwot wpłaconych przez dłużnika w pierwszej kolejności na zaległe należności uboczne. Do należności ubocznych należy zaliczyć niewątpliwie odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej. Natomiast koszty procesu (opłata sądowa i koszty zastępstwa procesowego) nie są należnością uboczną w rozumieniu art. 451 k.c. lecz odrębnym długiem, który powstaje w związku z podjęciem czynności w postępowaniu sądowym. Ponadto w przedmiotowej sprawie nie istniało prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek zapłaty kosztów przez pozwaną oraz ustalające ich wysokość. Wydany w niniejszej sprawie nakaz zapłaty utracił bowiem moc w całości na skutek wniesienia sprzeciwu przez pozwaną. Obowiązku zapłaty kosztów procesu przez pozwaną powódka nie może zaś antycypować. Sąd nie jest bowiem zobligowany w każdym przypadku uwzględnienia powództwa do zasądzenia na rzecz powoda poniesionych przez niego kosztów procesu albowiem może również skorzystać z prawa przewidzianego w art. 102 kpc i nie obciążać strony pozwanej takimi kosztami.

Pełnomocnik powódki na rozprawie w dniu 11.04.2014r. nie był w stanie przedstawić precyzyjnie sposobu zaliczenia wpłaty dokonanej przez powódkę (prowadzącego do wyliczenia kwoty 2.227,45 zł, do której ograniczył powództwo). Nie wykazał również, aby o sposobie zaliczenia wpłat była zawiadomiona powódka. Należy bowiem podkreślić, że w konkluzji pisma procesowego z dnia 27.01.2014r. pełnomocnik powódki pomimo przyznania faktu uiszczenia części należności nadal żądał zasądzenia tej należności w pełnej wysokości wskazanej w pozwie. Dlatego też Sąd uznał, że powódka nie udowodniła złożenia oświadczenia woli o zarachowaniu dokonywanych przez pozwaną wpłat na zaległe odsetki i dokonał zaliczenia tychże wpłat na poczet należności głównej, tj. kwoty 2.286,82 zł. Do zapłaty na rzecz powoda tytułem ceny kupna pozostała więc kwota 1.286,82 zł.

Powódce na mocy art. 481§1 kc w zw. z art. 455 kc należne były również odsetki ustawowe w wysokości 13 % w stosunku rocznym od kwoty należności głównej, tj.:

- od kwoty 2.286,82 zł od dnia 08.01.2013r. do dnia 3.12.2013r. wynoszące 269,59 zł,
- od kwoty 1.786,82 zł (2.286,82 zł – 500 zł) od dnia 4.12.2013r. do dnia 22.12.2013r. wynoszące 12,73 zł,
- od kwoty 1.286,82 zł (1.786,82 zł – 500 zł) od dnia 23.12.2013r. do dnia zapłaty.

Mając powyższe względy na uwadze zasądzono na rzecz powódki w punkcie II wyroku kwotę 1.569,14 zł (1.286,82 zł należności głównej + 269,59 zł i 12,73 zł odsetek), oddalając powództwo w pozostałej części (punkt III).

Z uwagi na cofnięcie przez pełnomocnika powódki na rozprawie w dniu 11.04.2014r. pozwu ponad kwotę 2.227,45 zł, sąd umorzył postępowanie w tej części na podstawie art. 203§1 kpc w zw. z art. 355§1kpc, albowiem okoliczności sprawy nie wskazywały na to, aby czynność ta była sprzeczna z prawem, z zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa (art.203§4 kpc), zaś do wskazanej czynności nie była wymagana zgoda pozwanej (punkt I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.100 kpc.

Powódka, po ograniczeniu powództwa, domagała się kwoty 2.227,45 zł, otrzymała zaś kwotę 1569,14 zł. Należało zatem uznać, że wygrała sprawę w 70%, zaś przegrała w 30 % i w takim też stosunku stronom należy się zwrot poniesionych przez nie kosztów procesu. W części, w której powódka cofnęła pozew, jest bowiem uważana za stronę wygrywającą sprawę, albowiem zapłata roszczenia na nastąpiła po wytoczeniu powództwa.

Powódka poniosła koszty w łącznej wysokości 717 zł, na które składały się: opłata od pozwu w wysokości 100 zł (nadpłacona kwota – 15 zł zostanie powódce zwrócona), opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 600 zł, ustalone na podstawie §6 ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.02.163.1349 ze zm.). Należy jej się zatem od pozwanej zwrot 70 % z tej kwoty, tj. 501,90 zł, którą zasądzono w punkcie IV wyroku.